Con... - Raad van State
LEGISLA... - WETGEVING
7 6 VII 1957
... coordinatie (2)
Overgemaakt aan de H.

ML. L. 5791/1.

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 6e juni 1957 door de Minister van Economische Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot reglementering van de filmverhuring", heeft de 1e juli 1957 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires économiques, le 6 juin 1957, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté ministériel "réglementant la location des films", a donné le 1er juillet 1957 l'avis suivant :

Het eerste lid van de aanhef zou beter gesteld zijn als volgt :

"Gelet op de besluitwet van 22 januari 1945, betreffende het beteugelen van elke inbreuk op de reglementering inzake 's lands bevoorrading, gewijzigd en aangevuld bij de besluitwetten van 7 mei 1945, 14 en 18 mei, 7 en 29 juni 1946 en bij de wet van 14 februari 1948;".

\+

\+ \+

Zoals artikel 1 gesteld is strekt het niet tot vaststelling van een maximumprijs, doch rechtstreeks en uitsluitend tot vaststelling van de maximumwinst die de verdeler van films, uit de verdeling, verhuring of exploitatie van een film, mag halen. Het is zeer de vraag of zodanige maatregel op grond van de besluitwet van 22 januari 1945 kan worden genomen.

Uit de verklaring welke door de gemachtigde ambtenaar hieromtrent werd gegeven blijkt echter dat het ontwerp, in de grond, slechts wil verbieden dat de prijs, van waar ook herkomstig, voor alle prestaties samen, geleverd ter uitvoering of ten gevolge van overeenkomsten die een filmverdeler en een bioscoopondernemer met het oog op het vertonen van films rechtstreeks of door al dan niet openlijk optredende tussenpersonen hebben gesloten, in hoofde van de verdeler en de tussenpersonen samen hoger zou zijn dan de bij toepassing van dit besluit vastgestelde maximum huurprijzen.

.../...

Aldus uitgedrukt schijnt de bedoeling van de Regering te zijn een maximumprijs vast te stellen voor een som van prestaties en te kunnen worden verwezenlijkt op grond van bovenvermelde besluitwet.

Artikel 1 zou echter logischerwijze na artikel 4 moeten komen; om de bedoeling van de Regering juist weer te geven zou het moeten worden gelezen als volgt :

"Voor alle prestaties samen, geleverd ter uitvoering of ten gevolge van overeenkomsten die een filmverdeler en een bioscoopondernemer met het oog op het vertonen van films rechtstreeks of door al dan niet openlijk optredende tussenpersonen sluiten, mag in hoofde van de verdeler en de tussenpersonen samen geen prijs, van waar ook herkomstig, worden gevorderd, die hoger is dan de bijtoepassing van dit besluit vastgestelde bedragen".

\+

\+ \+

Naar luid van artikel 2, derde lid, "moet, wanneer een verdeler geen volledig programma aflevert, het verhuringspercentage voor de bijfilms van het voor het volledig programma vastgestelde verhuringspercentage worden afgetrokken, zonder dat deze vermindering 5 t.h. van de wekelijkse netto-ontvangst mag overschrijden".

.../...

Hoewel het voorschrijven van dergelijke vermindering binnen de perken valt van de bevoegdheid der Regering maximumprijzen vast te stellen voor elke prestatie, in de zin welke aan dit woord in de besluitwet van 22 januari 1945 is gegeven, valt op te merken dat het ontwerp, inzoverre het voor deze vermindering een maximum vaststelt deze bevoegdheid te buiten gaat.

\+

\+ \+

In artikel 5, eerste lid, is er gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst. Terwijl in de ene de woorden "bij het afhalen van de films" voorkomen, is er in de andere van dergelijke tijdsbepaling geen spraak.

Het woord "delging" behoort bovendien door het woord "afschrijving" te worden vervangen.

Tenslotte vervange men in de laatste zin van het tweede lid de woorden "Deze som is verschuldigd ..." door de woorden "Deze bedragen zijn niet verschuldigd ...", terwijl het voorlaatste woord "niet" in de Nederlandse tekst van dezelfde zin, terwille van de overeenstemming met de Franse versie, moet worden weggelaten.

\+

\+ \+

.../...

Artikel 6, tweede lid, verbiedt, behoudens in bepaalde omstandigheden, in de tussen verdelers en voortbrengers gesloten contracten, een gewaarborgd minimum of een voorschot te bedingen "daar de huurprijs evenredig aan de verwezenlijkte ontvangsten moet zijn".

Het strookt niet met de gewoonte noch met de aard van de reglementaire overheidshandeling in het beschikkend gedeelte van een besluit uitleg te verstrekken over de redenen waarom een bepaalde maatregel wordt getroffen; het is derhalve beter de boven aangehaalde zin uit de tekst weg te laten.

Daar, zoals de gemachtigde ambtenaar verklaard heeft, er enkel van het verbod een voorschot te bedingen afwijking kan worden toegestaan, zou dit tweede lid aan duidelijkheid winnen met de volgende redactie : "... een gewaarborgd minimum noch, behoudens door het Ministerie van Economische Zaken verleende afwijking, een voorschot bedingen".

\+

\+ \+

In hetzelfde artikel, derde lid, zou nader moeten worden bepaald wat onder lange en wat onder korte films moet worden verstaan.

\+

\+ \+

.../...

In artikel 7 vervange men de woorden "als waarborg" door de woorden "tot zekerheid".

Voorts zou dit artikel logischerwijze vóór artikel 6 moeten komen.

\+

\+ \+

In artikel 8, eerste lid, vervange men het woord "ingetrokken" door het woord "opgeheven". Daar dit lid er enkel toe strekt de thans in werking zijnde besluiten van 12 augustus 1955 en van 25 april 1956 op te heffen zou het beter, zoals gebruikelijk, als zelfstandig artikel onmiddellijk komen vóór het artikel waarbij de inwerkingtreding wordt geregeld (dit is artikel 11).

Het tweede lid van hetzelfde artikel strekt ertoe de datum te bepalen tot wanneer de door de Minister toegestane goedkeuringen geldig zullen blijven. Daar het de Minister altijd vrijstaat in zijn besluit van goedkeuring een tijdsbeperking in te voegen is dit lid overbodig en kan het worden weggelaten.

\+

\+ \+

.../...

Naar luid van artikel 9 is de bioscoopondernemer onder meer gehouden "het register nr 713 of gelijkaardig" dagelijks met inkt bij te houden en "uiterlijk veertien dagen na de laatste vertoning van het betreffende programma, het uittreksel uit genoemd register aan de verhuurder over te maken".

Volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar, stamt de benaming "register nr 713" uit de vroegere wetgeving tot vestiging van de taxes op de openbare vertoningen en vermakelijkheden en wordt sedert de opheffing van deze wetgeving hiermede het register bedoeld waarvan het aanleggen en bijhouden door de meeste gemeentebesturen, bij de verordening betreffende de gemeentelijke taxes op de vertoningen en vermakelijkheden is voorgeschreven.

Zodanige verordening bestaat evenwel niet in alle gemeenten. Dit artikel ware beter gesteld als volgt :

"De bioscoopondernemer is gehouden het bedrag der ontvangsten per categorie en het laatste nummer der afgeleverde tickets, voor iedere reeks, dagelijks met inkt in te schrijven in een daartoe door de gemeenteoverheid voorgeschreven register of, waar dit niet is voorgeschreven, in een soortgelijk register.

.../...

Hij is insgelijks verplicht de verhuurder het uittreksel uit bedoeld register uiterlijk veertien dagen na de laatste vertoning van het in aanmerking komende programma over te maken.

Indien hij in zijn zaal meer dan één programma per week vertoont, moet hij voor elk programma een andere reeks ticketten gebruiken".

Dans la version néerlandaise, l'alinéa 1er du préambule serait plus correctement rédigé comme suit :

"Gelet op de besluitwet van 22 januari 1945, betreffende het beteugelen van elke inbreuk op de reglementering inzake 's lands bevoorrading, gewijzigd en aangevuld bij de besluitwetten van 7 mei 1945, 14 en 18 mei, 7 en 29 juni 1946 en bij de wet van 14 februari 1948;".

\+

\+ +

Tel qu'il est rédigé, l'article 1er ne tend pas à fixer un prix maximum, mais a directement et exclusivement pour objet de déterminer le bénéfice maximum qu'un distributeur de films est autorisé à tirer de la distribution, de la location ou de l'exploitation d'un film. Il est douteux qu'une telle mesure puisse être édictée sur la base de l'arrêté-loi du 22 septembre 1945.

Des explications fournies à cet égard par le fonctionnaire délégué, il résulte toutefois que le projet ne tend, au fond, qu'à interdire que le prix, d'où qu'il provienne, pour l'ensemble de toutes prestations quelconques fournies en exécution ou ensuite de conventions conclues directement, par intermédiaires ou par personnes interposées, entre un distributeur de films et un exploitant de salle de cinéma en vue de la projection de films, soit supérieur, dans le chef du distributeur et des personnes interposées, aux montants de location maximums fixés en application du présent arrêté.

.../...

Lorsqu'elle est exprimée dans ces termes, l'intention du Gouvernement semble donc être de déterminer un prix maximum pour un ensemble de prestations et paraît pouvoir être réalisée sur la base de l'arrêté-loi précité.

Toutefois, l'article 1er devrait logiquement figurer à la suite de l'article 6; pour traduire l'intention exacte du Gouvernement, il devrait être rédigé comme suit :

"L'ensemble de toutes prestations quelconques fournies en exécution ou ensuite de conventions conclues directement, par intermédiaires ou par personnes interposées entre un distributeur de films et un exploitant de salle de cinéma, en vue de la projection de films, ne peut donner lieu, dans le chef du distributeur, des intermédiaires et personnes interposées réunis, à la perception d'un prix, d'où qu'il provienne, qui soit supérieur aux montants fixés en application du présent arrêté".

\+

\+ \+

L'article 2, alinéa 3 dispose que "lorsqu'un distributeur ne délivre pas un programme complet, le pourcentage de location pour les films de complément doit être déduit du pourcentage de location fixé pour le programme complet, sans que cette déduction puisse dépasser 5 p.c. de la recette nette hebdomadaire".

.../...

Si le projet, en prescrivant une telle déduction, demeure dans les limites du pouvoir que détient le Gouvernement de fixer des prix maximumspour toute prestation, au sens donné à ce mot dans l'arrêté-loi du 22 janvier 1945, il échet toutefois d'observer qu'il excède ce pouvoir, en tant qu'il fixe un pourcentage maximum pour cette déduction.

\+

\+ +

A l'article 5, il existe une discordance entre les deux versions de l'alinéa 1er; la précision "bij het afhalen van de films" figurant dans la version néerlandaise fait défaut dans la version française.

En outre, dans la version néerlandaise, il conviendrait de remplacer le mot "delging" par "afschrijving".

Enfin, la dernière phrase de l'alinéa 2 devrait débuter comme suit : "Ces sommes ne sont pas dues si ...", tandis que pour assurer la concordance avec la version française, le mot "niet" figurant à la dernière ligne dans la version néerlandaise de cette phrase, devrait être supprimé.

\+

\+ +

.../...

L'article 6, alinéa 2, interdit, sauf dans certaines circonstances, de stipuler, dans les contrats conclus entre distributeurs et producteurs, un minimum garanti ou une avance, "le prix de la location devant être proportionnel aux recettes réalisées".

Etant donné qu'il n'est pas conforme à l'usage, ni à la nature d'un acte réglementaire, d'expliciter dans le dispositif d'un arrêté, les raisons qui motivent une mesure déterminée, il serait préférable de supprimer le membre de phrase susénoncé.

Le fonctionnaire délégué ayant, d'autre part, déclaré que seule l'interdiction de stipuler une avance est susceptible de dérogation, l'alinéa 2 gagnerait en clarté, si la seconde partie en était rédigée comme suit : "... ne peuvent stipuler, sous quelque forme que ce soit, ni de minimum garanti, ni d'avance, sauf dans cette dernière éventualité, dérogation accordée par le Ministère des Affaires économiques".

\+

\+ \+

A l'alinéa 3 du même article, il y aurait lieu de préciser ce qu'il convient d'entendre par films de long et films de court métrage.

\+

\+ \+

.../...

A l'article 7 de la version néerlandaise, il conviendrait de remplacer les mots "als waarborg" par "tot zekerheid".

Par ailleurs, la place logique de cet article serait avant l'article 6.

\+

\+ +

L'article 8, alinéa 1er, dans la version néerlandaise duquel il y aurait lieu de substituer le mot "opgeheven" à "ingetrokken" tendant uniquement à l'abrogation des arrêtés des 12 août 1955 et 25 avril 1956 présentement en vigueur, devrait de préférence faire l'objet, comme d'habitude, d'un article distinct qui précéderait immédiatement l'article relatif à l'entrée en vigueur (article 11).

L'alinéa 2 du même article tend à fixer la date jusqu'à laquelle les approbations accordées par le Ministre resteront valables. Etant donné qu'il est toujours loisible au Ministre de prévoir une limitation dans le temps dans son arrêté d'approbation, cet alinéa est superflu et peut être omis.

\+

\+ +

.../...

S'il projette dans sa salle plus d'un programme par semaine, il est obligé d'utiliser pour chaque programme une série différente de tickets".

S'il projette dans sa salle plus d'un programme par semaine, il est obligé d'utiliser pour chaque programme une série différente de tickets".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. SUETENS, eerste-voorzitter,
Messieurs : premier président,

G. VAN BUNNEN, raadsheren van State,
K. MEES, conseillers d'Etat,

F. VAN GOETHEM, bijzitters van de afdeling wetgeving,
G. VAN HECKE, assesseurs de la section de législation,

Mevrouw : J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier.
Madame : greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. K. MEES.
Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, substituut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. K. MEES.
Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.